

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817207091
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8817207091.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filákovského v spore žalobcu: S.. R. L., V.. XX.XX.XXXX, P. R. XXXX/XXX, XXX XX L. V. B., proti žalovanému: J. B., V.. XX.XX.XXXX, P. Y. XXX, právne zastúpený JUDr. Marošom Džukom, advokátom so sídlom Kalinčiakova 871/6, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 2.500 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C 42/2017-30 zo dňa 6. februára 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým , že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 191 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Mal za preukázané, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal žiadnu z konkrétnych skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Nepreukázal, že povinný subjekt, žalovaný, bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu získal, a teda, že na strane žalovaného je pasívna legitímácia. Z výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru prvoinštančného súdu, jednoznačne vyplýva, že žalobca sa po rozhovore, v tomto konaní s vypočutým svedkom H., rozhodol, že sa prihlási do spoločnosti Q., čo aj urobil dňa 21.07.2016. Taktiež sa sám rozhodol (po rozhovore so žalovaným, keďže, ako sám uviedol vo svojej výpovedi, že boli 2 možnosti), že peniaze pošle na účet žalovaného, ktorý ich prevedie na účet spoločnosti Q., pretože chcel za menšie náklady získať najdrahší balík Y.. Mal tiež za preukázané, žalovaný po vzájomnej dohode zabezpečil, aby tieto peniaze boli uložené na účte na meno žalobcu v spoločnosti Q.. Postup mu podrobne vysvetlil svedok H., čo taktiež žalobca uviedol vo svojej výpovedi. Žalobca v priebehu konania nepoprel, že peniaze, ktoré on zaslal na účet žalovaného, tento preposlal na účet spoločnosti Q.. Žalobca nepreukázal, aby peniaze, ktoré on preposlal na osobný účet žalovaného, si tento ponechal a nepreukázal, hoci je na ňom dôkazné bremeno, že žalovanému bola známa zmena podmienok spoločnosti Q., a to v tom, že peniaze nemohli preposielať tretie osoby na účet

osoby, ktorá si chcela zriadiť konto v spoločnosti Q.. Žalovanému (ktorý predtým podobný postup volil aj u svojich príbuzných pri ich zaregistrovaní) nebola známa zmena podmienok spoločnosti Q., teda, že peniaze osôb, ktoré chceli mať zriadený účet v spoločnosti, mali zaslať priamo tejto spoločnosti, a nie cez tretie osoby. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil, teda preukázať splnenie podmienok na strane žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prerokovanie a rozhodnutie. Je síce pravda, že konto žalobcu existuje, ale nebolo ho možné využiť a ani vybrať z neho finančné prostriedky. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že to bol žalobca, kto požiadal žalovaného o prevedenie finančných prostriedkov na účet žalovaného, ktorý ich následne prevedie na novovzniknuté Q. konto. Je síce pravda, že registrácia bola vykonaná žalobcom na pokyny žalovaného, avšak finančné prostriedky už prevádzal osobne žalovaný z nejakých ďalších kont.

5. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie žalovaný. Žalobca na pojednávaní dňa 02.11.2017 potvrdil, že žalovaný pre neho uskutočnil získanie konta v spoločnosti Q.. Žalovaný teda splnil svoj záväzok, na ktorom sa ústne dohodli. To, že žalovaný vložil na účet žalobcu sumu 2.500 Eur potvrdil aj svedok H., ktorý aj potvrdil, že peniaze, ktoré sú na účte žalobcu boli určite použité na to, ako znela dohoda. Zabezpečenie platobnej karty nemohlo byť predmetom záväzku žalovaného. O zmene podmienok spoločnosti Q. žalovaný v čase uzavretia dohody so žalobcom nevedel a ani nemohol vedieť, nakoľko stanovisko spoločnosti Q. bolo vydané až 24.10.2016. Súd prvej inštancie uviedol správne, že žalobca nepreukázal, že povinný subjekt, teda žalovaný bezdôvodne obohatenie získal, a teda že je pasívne legitimovaný.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku nie je opodstatnené.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Podľa ustanovenia § 451 odsek Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa odseku 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podľa ustanovenia § 132 odsek 1 C.s.p., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa odseku 2, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa odseku 3, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

11. Podľa ustanovenia § 149 C.s.p., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

12. Podľa ustanovenia § 150 odsek 1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa odseku 2, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola v mesiaci júl 2016 uzatvorená ústna dohoda, v zmysle ktorej mal žalovaný zriadiť žalobcovi konto v spoločnosti Q., ktorá sa zaoberá internetovými službami. Žalovaný od žalobcu obdržal sumu 2.500 Eur s tým, aby predmetné peniaze žalovaný uložil na tento novovytvorený kairosový účet žalobcu. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalobcov účet zaregistroval svedok p. Y. H.. Uvedené nebolo v konaní sporné.

14. Z vyjadrenie žalobcu vyplýva, že medzi stranami sporu bolo dohodnuté aj to, že žalovaný žalobcovi zabezpečí vydanie platobnej karty k založenému kairosovému účtu, prostredníctvom ktorej by sa žalobca mohol dostať k financiám nachádzajúcim sa na jeho konte. Uvedené však žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Z výpovede svedka p. Y. H. vyplýva, že platobnú kartu ku kairosovému účtu si vie zabezpečiť jedine vlastník tohto účtu, tzn. žalobca. Jedine vlastník účtu totiž disponuje s prihlasovacími údajmi od tohto účtu.

15. Čo sa týka obdržanej sumy 2.500 Eur, z vykonaného dokazovania vyplýva, že uvedená suma bola preposlaná zo strany žalovaného na účty iných kairosových užívateľov, ktorí ju následne po častiach preposlali na kairosový účet žalobcu. Žalobca nepreukázal, aby sa uvedená suma nenachádzala na jeho kairosovom účte. Z obsahu však spisu tiež vyplýva, že v súčasnosti má žalobca problém disponovať so svojim účtom, resp. že sa nemôže k peniazom nachádzajúcim na jeho kairosovom účte reálne dostať. Za uvedené obmedzenie môže skutočnosť, že spoločnosť Q. zmenila podmienky svojich účtov tak, že na novozaložený účet nemožno preposielať peniaze prostredníctvom iných užívateľov, ale uvedené peniaze majú byť zaslané priamo spoločnosti Q.. Žalobca však nepreukázal, aby uvedená zmena podmienok bola v platnosti už v čase uzatvorenia ústnej dohody. Z tvrdenia žalobcu tiež vyplýva, že pri uzatváraní ústnej dohody mal na výber, či žalovaný pošle žalobcove peniaze priamo spoločnosti Q. alebo prevod na kairosový účet žalobcu bude zabezpečený cez účet inej osoby. V prípade druhej možnosti by konto žalobcu bolo vytvorené rýchlejšie, pričom by tiež ušetril za rôzne poplatky. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že to bol žalovaný, ktorý ho naviedol na spôsob vytvorenia konta (prostredníctvom tretej osoby). Žalobca však v konaní nepreukázal, žeby to bol žalovaný, kto žalobcu úmyselne (resp. z neobstaranosti) naviedol žalobcu na porušenie pravidiel spoločnosti Q.. V konaní tiež nepreukázal, aby uvedené pravidlo bolo v platnosti v čase uzatvorenia ústnej dohody, resp. v čase žalobcovej registrácie.

16. Dôkaznú povinnosť upravuje Civilný sporový poriadok v ustanoveniach § 132 odsek 1 a § 150.

17. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša zo sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou konania v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany konania za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane konania, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

18. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo

nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010)

19. Podľa názoru odvolacieho súdu dospel prvoinštančný súd k správne mu záveru v tom smere, že žalobca nepreukázal svoj nárok voči osobe žalovaného.

20. Žalobca v prejednávanej veci nepredložil dôkazy na preukázanie tvrdenia, žeby sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, či tvrdenia, žeby žalovaný nepostupoval podľa pokynov žalobcu, čím sám výlučne spôsobil, že žalobe nebolo možné vyhovieť, aj keď by sa to čiastočne javilo ako dôvodné.

21. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

22. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok potvrdzuje ako vecne správny.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p..

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).